

VOOR ZES MILJOEN VLAMINGEN

VOLLE MAANEN



Erkenningsnummer P2A9064 - V.u. G afzendadres: Bart De Wever, VPRTI vzw, Barricadenplein 12, 1000 Brussel. 5 x per jaar in februari, april, juli, oktober en december. Afgiftekantoor Gent X - juli 2005



Nationale feestdag in de Vlaamse Rand

Naar aanleiding van de Vlaams-nationale feestdag organiseert de N-VA een feestelijke viering in de Vlaamse Rand. Vanaf 12 uur kunnen N-VA-leden er tegen democratische prijzen genieten van een frisse pint, van enkele stevige toespraken, een gezellige barbecue en muzikale animatie.

Waar?

Sint-Genesius-Rode
Gemeenschapscentrum
De Boesdaalhoeve
Hoevestraat 67

Zondag 10 juli

Vanaf 12 tot 15 uur

Om 12.30 uur verwelcoming door partijsecretaris Mark Demesmaeker en toespraak door voorzitter Bart De Wever.

Om 13 uur braadfeest (12,50 euro). Er zijn 250 zitplaatsen.

Inschrijven op feestdag@n-va.be
Meer info www.n-va.be
of tel. 02 219 49 30

De stekker uit paars

De eer komt Louis Tobback toe. Nog voor paars bestond, voorspelde hij in *Humo*: "Je maakt paars en je eindigt bont en blauw." Tobback deed zijn uitspraak in onverdachte tijden: april 1995. Tien jaar later is paars tot op de draad versleten, van enig palmares is nauwelijks sprake.

Wie de eerste regeringsverklaring van Verhofstadt (14 juli 1999) herleest, komt nog steeds onder de indruk van de bevolegenheid waarmee de toenmalige chef van paars-groen probeerde te verbazen. Niemand kon toen bevroeden dat van zoveel ambitie haast niks werd verwezenlijkt. Loste Dehaene de problemen op wanneer ze zich stelden, dan huldigt Verhofstadt de kwalijke gewoonte om de problemen voor zich uit te schuiven. Zo bleef het dossier van DHL maandenlang onaangeroerd in een kast van Wetstraat 16 liggen. Gevolg: DHL verhuist naar Leipzig. Ook het dossier van de nachtvluchten is de verrotting nabij. Landen op Zaventem kan nog, ervan opstijgen wordt een heksentoer. Geen windstreek of een rechter sprak er een vliegverbod over uit. Nu bant ook Brussel elk lawaai boven zijn grondgebied. Dat daarvoor zo'n 60.000 mensen hun baan (dreigen te) verliezen is de Brusselse bourgeoisie worst. Had Verhofstadt geen 200.000 jobs beloofd? De waarheid is dat er dagelijks honderden verdwijnen. Je zou van minder je geloof in paars verliezen. Hadden ze maar naar Tobback geluisterd!

De eerste 'grote legume' die de biezen pakt, is de paarse coryfee Steve Stevaert. Hij verkast naar het veilige gouverneurshuis in Hasselt. Het mag niet met zoveel woorden gezegd worden, maar Steve is paarsmoe. En hij niet alleen. Bert Anciaux, een andere paarse coryfee, zegt op paars te zijn uitgekeken. Ook voor Johan Vande Lanotte is paars voorbij. Na de vlucht van Stevaert wijkt hij uit naar de voorzitterzetel van de SPA. Hij bekent geen liefhebber van paars te zijn geweest. Maar er zijn er meer. "In de SPA vind je niet veel supporters van paars." (*De Standaard*, 14 juni). Vande Lanotte heeft meerdere 'blauwe plekken' opgelopen. De vice-premier beweert dat hij inzake het (door Verhofstadt verknoeide) B-H-V-dossier op geen inspanning heeft gekeken. "Ik durf niet optellen hoeveel weekends ik aan dat dossier heb besteed." (*Humo*, 27 mei) Volgens Vanden Lanotte ligt de oorzaak van de *misbakke* bij de rest van paars: VLD, MR, PS. Van de onwil van de Franstaligen baalt hij, dat Verhofstadt het dossier in de frigo stopt, noemt hij een "tijdbom in het vriesvak".

Vande Lanotte voorspelt dat de frigo gaat ontploffen. Omdat hij als minister van Institutionele Hervormingen voor die crash niet medeverantwoordelijk wil zijn, is ook Vande Lanotte schampavie!

info@n-va.be
www.n-va.be

In dit nummer:

Standpunt: Met Mark de boer op	3
Bart De Wever: maakt een balans op	4-5
Actualiteit: B-H-V is niet van de baan	6-7
Vlaanderen in Europa: 'Small is beautiful'	8-9
Blikvanger: Guido Moons en de frigo	12



Waar was ...

"Een mens zou zowaar de indruk krijgen dat Bourgeois Brussel-Halle-Vilvoorde als probleem 177 beschouwt." Het was *De Standaard* die zich als eerste (7 mei) afvroeg waarom minister Bourgeois tijdens de onderhandelingen over B-H-V in geen velden te bespeuren was. "Zelfs in N-VA-kringen vraagt men zich af waar Bourgeois blijft." Van stemmingmakerij gesproken! Op de eerste plaats is de splitsing een federaal probleem, waarbij de aanwezigheid van Bourgeois niet aan de orde was, ten tweede hadden Bourgeois noch de N-VA nog iets toe te voegen aan het dossier. Nadat hij als federaal kamerlid - vaak moederziel alleen! - het splitsingdossier warm had gehouden met voorstellen en interpellaties, werd zijn taak door kamerlid Patrick De Groote overgenomen.

... Bourgeois ...

Maar de toon was gezet en het krantenverzinsel ging een eigen leven leiden. Het werd gretig nagepapegaaid door dames en heren die wel wat konden doen aan B-H-V maar het niet deden. In een uitzending van *De zevende dag* herkauwde Karel De Gucht gretig het verhaaltje. Ook Johan Vande Lanotte vond niets beter dan de mislukking van het dossier in de schoenen van anderen te schuiven. "Ondertussen zat Geert Bourgeois, op rondreis in KwaZulu, uit te leggen hoe simpel het was om eruit te geraken. Van dat soort mensen hoef ik echt geen lessen in geloofwaardigheid te krijgen." (*Huma*, 24 mei) En waar zat Groen! tijdens en na de B-H-V-crisis? Even dacht voorzitter Vera Dua er aan om met haar partij de Vlaamse regering bij te springen, ze

Colofon

Volle Manen wordt uitgegeven door v.z.w. Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en verschijnt 5 keer per jaar.

Hoofredacteur:

Maurits van Liedekerke
Werken mee: Lieven Dehandschutter,
Piet De Zaeger

Coördinatie: Piet De Zaeger

Lay-out en druk: Lay-outbureau JM,
Spiegel 1, 9860 Oosterzele,
tel. 09 362 74 33

Jaarabonnement: € 12,50 over te schrijven op rekeningnummer
435-0259701-15 van VPRTI v.z.w.

Verantwoordelijke uitgever:

Bart De Wever,
Liefdadigheidsstraat 39, 1210 Brussel,
tel. 02 219 49 30 - fax 02 217 35 10
e-post: vollemenan@n-va.be
btw-nummer VPRTI: BE 410 939 213

Dit nummer werd afgesloten op
22 juni 2005

zegde er zelfs haar huwelijksreis voor af. "Dat vond ik nu niet verstandig.", reageert Mieke Vogels. "Zelf was ik trouwens wel met vakantie, in Cuba." (*De Standaard*, 4 juni)

... ondertussen?

Maar wat deed Geert Bourgeois ondertussen? De Izegemnaar vertoefde inderdaad in Zuidelijk Afrika. Helemaal geen plezierreisje.

Meereizend journalist Gunther Vanpraet: "Ik heb nog nooit zo'n ernstig minister meegemaakt op een buitenlandse missie als Geert Bourgeois", liet een televisiecollega zich vorige week ontvallen. We waren samen met de Vlaamse minister van Buitenlandse Betrekkingen en Ontwikkelingssamenwerking op werkbezoek in Zuid-Afrika en Mozambique. Van 7 uur 's morgens tot minstens 10 uur 's avonds is de West-Vlaming aan het werk. Een leuke hotelbar, een schitterend zwembad en 30 graden. "Sorry, geen tijd", reageert hij steevast." (*Het Nieuwsblad*, 9 mei).

Tijdens de Vlaamse regeringscrisis onderhandelde Geert Bourgeois in samspraak met voorzitter De Wever en het partijbestuur namens de N-VA.

Dewael: B-H-V mag wachten

Eén van de felste tegenstanders van de onverwijld splitsing van B-H-V blijft Patrick Dewael (VLD). Dit is voor de minister van Binnenlandse Zaken nu echt geen dossier om er een politiek conflict over uit te lokken. Nochtans ver-

lekkerde Dewael op 17 november 2002 het VLD-congres met radicale Vlaamse standpunten. Hij was toen Vlaams minister-president. Wij citeren hem: "Het zwaartepunt van de besluitvorming komt bij de deelstaten te liggen

ter-president Dewael dit schitterend programma zou verwezenlijken, vertelde hij er toen niet bij. Dat was ook niet nodig. Onmiddellijk na de verkiezingen verliet hij zijn post en werd federaal minister van Binnenlandse Zaken. Vandaag vindt deze Vlaamse frontman dat de splitsing van B-H-V kan wachten tot... 2011! (*Gazet van Antwerpen*, 14 mei)



FOTO DANNUIM

Ooit werd praten over de verschillen tussen Vlaanderen en Wallonië als een gebrek aan vaderlandsliefde beschouwd, ei zo na heiligschennis. Stilaan echter begint iedereen in te zien dat de breuklijn tussen noord en zuid een realiteit is waar niet naast te kijken valt. Ook *La Libre Belgique* (12 mei), krant der laatste Belgen, schroomt zich niet meer de verschillen tussen Vlaanderen en Wallonie op de kaart te zetten. Daaruit blijkt dat, volgens het *Nationaal Instituut voor de Statistiek*, de inkomenskloof tussen de regio's almaar toeneemt. Tussen 1999 en 2003 verbreedde de kloof van 1.827 tot 2.602 euro. Elio Di Rupo weet nu waar het geld voor zijn Marshallplan zit.

Enheid in ...

De oproep van europarlementslid Frieda Brepoels aan de Europese regeringsleiders en staatshoofden om op de juntop daadkracht te tonen, is niet aangekomen. Op de ratificatie van de EU-grondwet in de lidstaten wordt

geen einddatum meer gesteld en een akkoord over de meerjarenbegroting kwam er niet.

Brepeels: "De wijze waarop sommige oude lidstaten zich in staatsegoïsme hebben gehuld, tart elke verbeelding. Zij zijn de Europese droom van samenwerking reeds lang kwijt, profileren en versterking van hun binnenlandse positie is hun enige drijfveer." Dupe van het debacle zijn de tien nieuwe landen. Aan hen wordt gevraagd om zo snel mogelijk alle Europese wetgeving in te voeren en zich tot op het niveau van de anderen te ontwikkelen. Met welke middelen moeten zij dit doen? Welke vooruitzichten hebben zij op enige solidariteit? Brepeels bezocht net Litouwen en Polen, op het vlak van milieu en infrastructuur lopen die lidstaten mijlen achterop. Nochtans is hulp en ondersteuning ter plekke de enige manier om de vrees en de onzekerheid bij onze bevolking voor een groot stuk weg te nemen.

... verscheidenheid

Brepeels vindt het hoog tijd toe te geven dat ongebreidelde uitbreiding i.p.v. verdere verdieping, een foute aanpak was. Nieuwe toetredingen blijven verdedigen, zonder een akkoord over de financiële perspectieven én de institutionele organisatie, is misdadig.

Tegenover deze kwalijke evolutie zet de N-VA de grote basisprincipes: opbouw van onderuit, subsidiariteit, maximale betrokkenheid van de bevolking. Daarbij moet het motto 'Europa, eenheid in verscheidenheid' dé leidraad zijn.

Investeren in inburgering loont

Op haar programmacongres van 4 en 5 mei 2002 introduceerde de N-VA als eerste partij in Vlaanderen de idee van een verplichte inburgering voor nieuwkomers. Dit voorstel kaderde in haar eigenzinnige visie op identiteit, burgerschap en migratie. De reacties klonken toen sceptisch en soms zelfs uitgesproken negatief. Toch werden de ideeën van de N-VA vlug door anderen overgenomen. De partij is de problematiek steeds blijven volgen en begin juni jl. publiceerde ze een evaluatierapport van één jaar inburgeringbeleid in Vlaanderen.

Huizen van het Nederlands
Op het einde van de vorige Vlaamse regeerperiode zag een decreet 'houdende de invoering van verplichte inburgeringstrajecten' voor een beperkte groep nieuwkomers het licht. Het decreet, dat in werking trad op 1 april 2004, bevat tal van onvolkomenheden, maar heeft de verdienste dat het een begin maakt met een echt inburgeringbeleid.



Het huidige Vlaams regeerakkoord wil uitdrukkelijk op de ingeslagen weg verder gaan. Wie de tekst van het regeerakkoord met de congres tekst van de N-VA vergelijkt, merkt hoe nadrukkelijk de partij gewogen heeft op de regeringsonderhandelingen hierover. De N-VA was ook blij met de aanstelling van één minister voor het Inburgeringbeleid.

Al die tijd heeft de partij de bevoegde minister, Marino Keulen, constructief gesteund bij de vormgeving van een Vlaams inburgeringbeleid. Getuige hiervan zijn o.m. de talrijke amendementen door de N-VA aangebracht om het nieuwe decreet over de *Huizen van het Nederlands* te verfijnen.

In die zin moet, aldus N-VA-voorzitter **Bart De Wever**, ook het evaluatierapport begrepen worden. "Eén jaar na de invoering van de verplichte inburgering is het nuttig en nodig om alle beschikbare gegevens op een rijtje te zetten. Op die manier kunnen we de kinderziekten van het inburgeringbeleid detecteren en kunnen we de stappen in de goede richting naar waarde schatten. Anderzijds lanceren we ook een aantal concrete voorstellen om het gevoerde beleid te verbeteren."

Tussen het aantal nieuwkomers dat jaarlijks binnenkomt en het aantal dat jaarlijks met succes een inburgeringstraject voleindigt, gaapt een gigantische kloof. Het gros van de nieuwkomers wordt niet eens bereikt. Nochtans zijn de geboekte resultaten zelf het beste argument om een tandje bij te steken.

Meer ambitie
Van de ± 25.000 nieuwkomers (de helft komt uit niet-EU-landen) die jaarlijks naar Vlaanderen komen, melden zich slechts 7.373 mensen bij een onthaalbureau. De anderen komen dus niet in beeld. De N-VA vindt dat zeer jammer. Het gaat vooral om sociaal zwakke mensen. In het voorbije jaar sloten er amper 4.427 een inburgeringcontract. Verheugend is wel dat meer dan de helft van hen binnen de 6 maanden een job vindt.

Toch moet, aldus De Wever, onze ambitie verder reiken. Het streefdoel moet 10.000 aanmeldingen zijn waarvan 7.000 effectief een inburgeringcontract afsluiten.

B. De Wever: "Sociaal-economische vooruitgang is samen met culturele integratie de sleutel om nieuwkomers als volwaardige medeburgers in onze gemeenschap op te nemen. Het inburgeringbeleid is een essentiële schakel om van het samenleven in diversiteit in Vlaanderen een positief verhaal te maken. Maar dit wil ook zeggen dat Vlaanderen totale zeggenschap krijgt over het immigratiebeleid."

Het volledige evaluatierapport: www.n-va.be/inburgeringsbeleid

Mark Demesmaeker

Mee de boer op

Op 11 juli zetten we in het Vlaams Parlement een punt achter het parlementaire jaar. Het eerste van de nieuwe legislatuur. Voor onze partij en voor mezelf is het een uiterst boeiend en turbulent jaar geweest. De verkiezingen van 13 juni vorig jaar betekenden de heropstanding van het democratisch Vlaams-nationalisme. Voor mij hielden ze een terugkeer in naar mijn oude engagement, naar mijn politieke roots. Van de snelle en productieve wereld van het TV-nieuws naar de nationale politiek. Groter kon het contrast niet zijn! Als TV-journalist ben ik getraind om met zo weinig mogelijk woorden, in zo weinig mogelijk tijd zo veel mogelijk te zeggen. In het parlement - en dat valt dik tegen - is het niet zelden het tegenovergestelde. Veel verkozenen proberen om zo veel mogelijk tijd te vullen en zo lang mogelijk aan het woord te zijn om vooral niéts te zeggen. Ik erger me daaraan en weiger om er aan toe te geven. Mijn devies blijft: duidelijk zijn, snel terzake komen, consequent en recht door zee ... De Vlaamse regeringsvorming, de B-H-V- saga, de regeringscrisis ... Mijn eerste jaar in het Vlaams parlement was er alvast één om niet licht te vergeten. We hebben ons met N-VA vastgebeten in het dossier van de splitsing van B-H-V en we laten het ook na de woordbreuk van de paar-se partijen niet los. De nieuwe en verscherpte maatregelen voor de Vlaamse Rand zitten in de pijn en we blijven de uitvoering ervan strikt opvolgen. Met het geslaagde N-VA colloquium 'Vlaanderen staat voor Europa' hebben we ook ons onafhankelijkheidsverhaal weer op de voorgrond geplaatst. Ook daarop zullen we de volgende maanden blijven hameren.

We hebben de N-VA definitief op de kaart gezet. Met opvallende acties, met parlementaire én lokale initiatieven. Nu moeten

Een sterke en actieve basis is de beste uitgangspunt voor de volgende afspraak met de kiezer.

we verder bouwen in de breedte en in de diepte. Onze rechtlijnige houding, onze duidelijke standpunten en ons scherp afgelijnd programma hebben - meer dan we zelf vermoeden - een wervend karakter. Ook bij jonge mensen. Peilingen leren ons dat het soortelijk gewicht van N-VA binnen het kartel CD&V/N-VA toeneemt. Hetzelfde hoor, voel en ruik ik op straat, op de markt en in de kroeg. Dat moet ons aansporen om er nog harder tegenaan te gaan. We kunnen niet alleen onze electorale aanhang vergroten, ook ons ledenaantal kan en moet omhoog. Op ons nieuwe secretariaat bieden zich spontaan nieuwe leden aan. Da's leuk, maar overal in Vlaanderen kunnen we ook zelf actief recrutereren. Het B-H-V-debacle heeft alvast het positieve gevolg gehad dat bij veel Vlamingen de schellen van de ogen zijn gevallen. Laat ons die radicalisering nuttig gebruiken. Ga in gesprek met mensen, overtuig ze niet alleen van onze zaak, maar maak ze ook lid van onze partij. Grijp de vakantieperiode ook aan om de nog niet hernieuwde leden een bezoekje te brengen en hun lidkaart aan te bieden. Ikzelf en de andere parlementsleden gaan graag de boer op om 'blinde vlekken' in onze afdelingswerking in te vullen. De voorbije weken heb ik - van Kalmthout tot Londerzeel - nieuwe afdelingen boven de doopvont mogen houden. Een sterke en actieve basis is de

beste uitgangspunt voor de volgende afspraken met de kiezer: de gemeentelijke en provincieraadsverkiezingen van volgend jaar, en de volgende federale verkiezingen in - uiterlijk - juni 2007. Maar ondertussen: maak er een gezellige én een strijdbare Guldensporenviering van ... en geniet van de vakantie!



Mark Demesmaeker
≡ Algemeen secretaris N-VA



Voorzitter Bart de Wever:

'Sinds Strépy geven Waalse politici en

Sinds één jaar is Bart De Wever Vlaams parlements lid. In die periode heeft hij aan heel wat zaken moeten wennen: kortstondig fractievoorzitter, medeonderhandelaar voor de Vlaamse regering, partijvoorzitter ... In die functie onderhandelde hij mee de 'vertrouwenwekkende maatregelen' waarmee de Vlaamse regeringspartijen de kwade afloop van het splitsingsdossier Brussel-Halle-Vilvoorde probeerden te verteren. Een balans van een turbulent politiek jaar

Eigenlijk is Bart De Wever al een jaar bezig als voorzitter, de eerste maanden weliswaar nog met de hulp van Frieda Brepoels - zijn politieke moeder - als co-voorzitter.

Hoe evalueert De Wever zijn voorzitterschap, zijn parlementair werk, zijn functie van Antwerps boegbeeld?

Bart De Wever: "Ik vind het moeilijk om mezelf te beoordelen, dat moeten anderen maar doen. Een partij beredderen is bovendien het werk van vele mensen tegelijk en niet van één man of vrouw. Dit gezegd zijnde, meen ik dat de partij er vandaag niet slecht voorstaat."

In De Barricade neemt de N-VA een frisse doorstart in een modern uitgeruste werkplek.

Voorzitter zijn én volwaardig parlementair werk doen, is echt geen lachertje. De meeste andere partijvoorzitters doen uit tijdsgerebheid heel weinig in het parlement, Stevaert deed zelfs totaal niks. Ik had me voorgenomen om het anders aan te pakken. In dossiers als inburgering of de Antwerpse infrastructuurwerken nam ik heel wat initiatieven. Daarnaast deed ik voorstellen in diverse commissies, gaande van het behoud van Nederlandstalig onderzoek aan onze universiteiten tot verbeteringspremies voor woningen. Het gevolg is wel dat ik aan een paar weken rust toe ben. Ik voel mij doodop."

Frisse doorstart

Hoe valt het mee als lid van een regeringspartij?

B. De Wever: "Voor de N-VA is het geen evidentie om mee te besturen. Het gaat een beetje in tegen ons karakter van Vlaamse rebellen. Toch stel ik iedere dag vast wat je in een meerderheid allemaal ten goede kan doen of bijsturen. Helaas, meestal zaken die niet in de openbaarheid komen."

U bent ook boegbeeld in Antwerpen. Hoe loopt dat?

B. De Wever: "In Antwerpen werk ik zeer nauw samen met ons gemeenteraadslid Luk Lemmens, die door *Gazet van Antwerpen* tot 'actiefste raadslid' werd gekroond. We proberen samen te spelen rond dossiers die voor Antwerpen belangrijk zijn. In 2006 zal de N-VA in Antwerpen vooruit gaan, daar ben ik zeker van."

Een van uw opdrachten als voorzitter was de verhuis van het Barricadenplein naar De Barricade. Was dit een geslaagde operatie?

B. De Wever: "Het verlaten van het Barricadenplein was zeker geen evidentie, we zaten er al zovele jaren. Elke hoek en elke spleet herbergde er een verhaal. Maar het gebouw was nu eenmaal te vervallen en bovendien ook zonevreemd. In De Barricade, zoals we ons nieuw huis doopten, neemt de partij een frisse doorstart in een modern uitgeruste werkplek. Het zal snel wennen."



FOTO: JONIS HERREGODS

Zuur-zoet

Op het politieke vlak heeft u enkele katten moeten geselen. Voelt u de afloop van het splitsingsdossier B-H-V als een mislukking aan?

B. De Wever: "Het is een zuur en een zoet verhaal. Zoet smaakt het feit dat de N-VA, als auteur en bewaker van het B-H-V-luik in het Vlaams regeerakkoord, er in geslaagd is de hele Belgische politiek maandenlang rond onze thema's te laten werken. De communautaire problematiek staat van plaats 177 weer op plaats 1 en die demon krijgen ze niet zo gauw weer in de fles. Gezien het arrest

van het Arbitragehof vindt de volgende veldslag rond B-H-V ten laatste in 2007 plaats. Inmiddels hebben we de Vlaamse regering geradicaliseerd en nemen we heel wat goede maatregelen.

Zuur smaakt het dat de Vlamingen - met de Grondwet, een arrest en een democratische meerderheid aan hun kant - er weer niet in geslaagd zijn op één lijn te blijven staan. Voor de VLD was het hachje van Verhofstadtd belangrijker dan het algemeen Vlaams belang. Men durfde de confrontatie met de Franstaligen niet eens aangaan."

Wie heeft u het meest ontgoocheld?

B. De Wever: "Mijn grootste ontgoocheling is dat VLD, SP.A en Spirit op een gegeven moment met de Franstaligen aan het onderhandelen waren over de meest verregaande

Verrassend en verfrissend is dat Waalse politici en academici eindelijk toegeven dat de analyse van de N-VA correct is.

academici de N-VA gelijk'

gen en kunnen we paars binnenkort ook federaal afstraffen."

N-VA-stempel

In een vraaggesprek met *De Standaard* verklaarde u tijdens de onderhandelingen 'zeer diep in de afgrond te hebben gekeken'. Wat bedoelde u daarmee?

B. De Wever: "Na het verraad en de arrogantie van vooral de VLD was het zeker geen evidentie om met deze partij nog verder samen te werken op Vlaams vlak. Doordat het VB zich nog altijd zo opstelt dat geen enkele grote partij er wil mee samenwerken, hadden we echter geen keuze. Tijdens de onderhandelingen over het herstel van de Vlaamse geloofwaardigheid van de Vlaamse regering heeft dit zwaar op ons gewogen. Er waren momenten waarop we dicht bij eenzijdig opstappen stonden."

De klap van de mislukking heeft tot een aangescherpte beleidsverklaring van de Vlaamse regering geleid. Sommige delen ervan geuren en kleuren sterk N-VA. Was het echt uw bedoeling om eigen accenten te leggen?

B. De Wever: "Natuurlijk! Dat dit gelukt is, is dan ook de reden om verder te gaan in de regering. We hebben niet alles binnengehaald wat we wilden, maar het geheel is zeker niet mis. Op de punten inzake de Vlaamse Rand hebben wij zeer zwaar gewogen. Tot de laatste minuut van de 14 uur durende onderhandeling ging het dáár over."

Met de kritiek dat de punten in de verklaring reeds in het regeerakkoord staan, bent u het niet eens. Bovendien staan daar nu centen tegenover, heeft u gezegd. Stonden daar vroeger dan geen centen tegenover?

B. De Wever: "In het regeerakkoord staan uiteraard geen bedragen, alleen intenties. Die worden nu hard gemaakt en versneld omgezet in beleidsmaatregelen. Critici die zeggen dat dit niets betekent, kennen er niet veel van of zijn mensen die er alle belang bij hebben om ons zo slecht mogelijk voor te stellen. Er zijn zelfs partijen die daar speciale krantjes voor uitgeven en rondsturen naar zoveel mogelijk van onze leden. Ze doen maar, N-VA-mensen weten beter ..."

**Belgische graai afgewend
Hoe heeft u tijdens de onderhandelingen de kartelpartner ervaren?**

B. De Wever: "De relatie met CD&V is er ongeschonden uitgekomen. Ik was te gast op de familiedag van CD&V en ben aangenomen verrast hoezeer haar middenkader mee geradicaliseerd is. Dat is goed, want wij zullen het na de volgende verkiezingen samen moeten waarmaken."

Het smaakt zuur dat de Vlamingen er weer niet in geslaagd zijn op één lijn te blijven staan.

Voor de VLD was het hachje van Verhofstadt meer waard dan het algemeen Vlaams belang.

Er staan ook enkele niet-communautaire elementen in de overeenkomst.

Aan welke hecht u groot belang?

B. De Wever: "Dat de eenzijdige graai van België in de Vlaamse kas is afgeslagen en dat we de komende jaren honderden miljoenen euro's minder gaan oppotten in Vlaanderen om de Belgische boekhouding te laten kloppen."

Oktober 2006

Begrijpt u waarom de N-VA-actie aan de scheepslift in Strépy zoveel emotie heeft losgemaakt bij de Franstaligen?

B. De Wever: "De reactie op onze actie in Strépy maakt duidelijk waar de Belgische vaderlandsliefde van de Franstaligen precies over gaat: het verder blijven financieren van hun overheids- en uitkeringseconomie door de Vlamingen. Verrassend en verfrissend is

wel dat er sindsdien Waalse politici en academici zijn opgestaan die eindelijk durven toegeven dat de analyse van de N-VA correct is. Bovendien volgen ze ons en vragen ze om doelmatige solidariteit in plaats van de zinloze transfers."

Gaat u de cruciale discussie over de transfers verder zetten en wat hoopt u ermee te bereiken?

B. De Wever: "Verder zetten, zeer zeker! Het moet voor iedereen duidelijk worden dat Vlaanderen graag tot solidariteit bereid is, maar dat het zich niet mag laten meesleuren in een zinloos verhaal dat nefast is voor het behoud van onze welvaart."

De N-VA maakt zich op voor de gemeentelijke- en provinciale raadsverkiezingen van 2006. U bent er vlug bij ...

B. De Wever: "De gemeente- en provincieraadsverkiezingen worden een heel grote opdracht voor de partij. Kris Van Dijk heeft het op zich genomen de zaken te coördineren. Eenvoudig wordt het zeker niet, maar tegelijk liggen er op heel veel plaatsen interessante mogelijkheden voor het grijpen. Begin volgend jaar houden we een congres over lokaal beleid en vanaf dan is het in een rechte lijn doorwerken naar een goed resultaat in oktober 2006."

'Trots op wat we samen doen voor ons land'

Dit land viert mondjesmaat '175 jaar België'. Het tweede luik '25 jaar federalisme' wordt helemaal niet gevierd. Heeft u een verklaring voor de matige interesse?

B. De Wever: "De viering rond 25 jaar federalisme is er door de Vlaamse regering ten tijde van Bart Somers bijgesleurd."



FOTO JORIS HERRIGODS

Daarmee wou hij verzachten dat hij Vlaanderen voor het feest rond België een belangrijke som geld liet inschrijven op de begroting. De N-VA heeft er intussen voor gezorgd dat er door de Vlaamse regering geen verdere middelen meer worden gespendeerd en geen initiatieven meer worden genomen. De verjaardag biedt ons wel de gelegenheid stil te staan bij de vraag of het nog veel zin heeft verder te gaan met België. We hielden daarover vorige maand een schitterend colloquium, met de duidelijke conclusie: Vlaanderen staat voor Europa."

Onze nationale feestdag staat voor de deur. Heeft de N-VA-voorzitter een boodschap voor zijn achterban?

B. De Wever: "Voor de eerste keer in haar bestaan viert de N-VA 11 juli met een eigen nationale activiteit. En niet toevallig vindt deze in de Vlaamse Rand plaats. Ik hoop er vele N-VA-vrienden te ontmoeten, want we mogen trots zijn op wat we samen doen voor ons land."



Vlaamse regering scherpt strijd tegen Rand

Dat de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde nog niet is gerealiseerd, is niet de schuld van de N-VA. Integendeel! Van het schrijven van het wetsvoorstel tot het aandringen op agendering in de Kamercommissie: steeds waren het onze mensen die het voortouw namen. Dat de splitsing er niet kwam, is de schuld van de VLD, SPA en Spirit. Zij vluchtten weg van de confrontatie met de Franstalige partijen.

De afspraak was nochtans heel duidelijk: indien Verhofstadt niet met een aanvaardbare oplossing komt, stemmen we over het wetsvoorstel dat we samen hebben geschreven en ingediend. Helaas bezweken VLD, SPA en Spirit voor de chantage van de Franstalige partijen en kozen voor de redding van het hachje van Verhofstadt.

Radicalisering

Geschokt door de woordbreuk van VLD, SPA en Spirit, legden CD&V en N-VA de werking van de Vlaamse regering stil. Het vertrouwen in de coalitiepartners was immers volledig zoek. Op vraag van de minister-president zochten de paarse partijen naar maatregelen om het verbroken vertrouwen te herstellen.

Na een lange nacht moeizaam en hard onderhandelen, kon minister-president Letermé op 18 mei naar het Vlaams parlement om een uitgebreid pakket maatregelen voor te stellen. Deze maatregelen maken duidelijk dat de crisis in de Vlaamse regering geleid heeft tot een radicalisering van de Vlaamse standpunten. Nooit eerder engageerde een Vlaamse regering zich tot zo'n krachtadig Vlaams beleid. Nooit eerder werd de strijd tegen de verfransing in de Rand zo grondig aangepakt!

Toplijst van belangrijkste maatregelen

■ De Vlaamse regering ondersteunt alle verdere acties van de burgemeesters voor de

splitsing van B-H-V en zal niet optreden tegen burgemeesters die de federale verkiezingen van 2007 boycotten.

■ De Vlaamse regering trekt de pedagogische inspectie van de Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten naar zich toe.

■ Een nieuwe omzendbrief wijst de faciliteitengemeenten op de strikte interpretatie van de omzendbrieven Peeters, Martens en Van den Brande.

■ Er wordt 25 miljoen euro uitgetrokken voor sociale huisvesting in de Vlaamse rand. Kopers en huurders uit de streek krijgen voorrang.

■ Wie geen Nederlands spreekt, kan in Vlaanderen geen burgemeester of schepen worden.

■ Halle en omgeving krijgen een eigen MUG en in Brussel komt een ombudsdienst die taalklachten van Nederlandstalige patiënten opvolgt.

Verscherpte verhouding Vlaanderen - België

Het pakket maatregelen bevat ook verscherpte standpunten over de verhouding tussen Vlaanderen en de federale overheid. Een greep:

■ Vlaanderen stelt een eigen Grondwet op.

■ De federale overheid kan niet eigenmachtig graaien in de Vlaamse kas. Zo wordt ondermeer de heffing op het vakantiegeld van de Vlaamse ambtenaren ingetrokken.

■ Tussen 2005 en 2009 creëert Vlaanderen 400 miljoen euro extra middelen door minder bij te dragen aan de federale schuldaflossing. Dit vrijgekomen budget wordt volledig aangewend voor het voeren van het eigen beleid.

■ Het Vlaams parlement keurt de Europese Grondwet enkel goed als het samenwerkingsakkoord tussen de parlementen de eigen rol van het Vlaams parlement in de Europese procedures erkent.

■ Het Vlaams buitenlands beleid krijgt extra middelen.

Franstaligen juichten te vroeg

Toen duidelijk werd dat de splitsing van B-H-V er niet zou komen, juichten de Franstaligen luid. Van die hoerastemming blijft niet veel meer over. Geconfronteerd met een alerte Vlaamse opinie én een geradicaliseerde Vlaamse regering, beseffen ze dat hun overwinning slechts schijn is. De splitsingseis is niet verdwenen. Het arrest van het Arbitragehof laat immers geen andere keuze. Hopelijk zitten er bij de volgende confrontatie andere, hardnekkiger Vlaamse onderhandelaars aan tafel!

Onmiddellijke gevolgen

De Vlaamse regeringsverklaring van 18 mei bevat tal van nieuwe elementen en verscherpt bestaande engagementen. Uiteraard moeten die correct worden uitgevoerd.

Bij het afsluiten van dit nummer (amper een maand na de Vlaamse regeringsverklaring) waren al enkele maatregelen uitgevoerd.

■ De bijdrage op het vakantiegeld van de ambtenaren, opgelegd door de federale regering, is ingetrokken. Op kruissnelheid had dit Vlaanderen 60 miljoen euro per jaar gekost. Het geld blijft in de Vlaamse kas en wordt gebruikt om Vlaamse schuld af te bouwen. Gevolg daarvan: minder rentelasten.

■ De meerderheidspartijen in het Vlaams parlement dienden een amendement in op de begrotingscontrole 2005, zodat Vlabin-vest dit jaar reeds over de 25 miljoen euro extra kan beschikken voor de Rand.

■ Mark Demesmaeker's strijd voor een MUG in Halle werpt vruchten af: er is een principieel akkoord met de federale regering. Vlaams minister van Welzijn Vervotte maakt zich sterk dat ook de omkadering in orde komt.

■ Voor de berekening van de financiering van de gewesten en gemeenschappen wordt het Bruto Nationaal Inkomen vervangen door het Bruto Binnenlands Product. Dit is verworven op het Overlegcomité tussen de regeringen. Voor 2005 betekent die nieuwe parameter voor Vlaanderen 59 miljoen euro winst.

Andere maatregelen zaten in de pijplijn.

■ Zo is een ontwerp voor een nieuwe omzendbrief met betrekking tot de faciliteitengemeenten klaar die naar de Interkabinettenwerkgroep (IKW) kan en vervolgens voor goedkeuring naar de minister-raad van de Vlaamse regering.

■ De verplichte kennis van het Nederlands voor alle burgemeesters en schepenen in heel Vlaanderen wordt als amendement op het nieuwe Vlaamse gemeentedecreet ingediend door de meerderheidsfracties.

■ In het Vlaams parlement wordt een aparte commissie opgericht om een Vlaamse Grondwet op te stellen.

Andere engagementen vergen niet onmiddellijk nieuwe initiatieven (geen sancties tegen verkiezingsboycot, verwerping toegevingen waartoe federale regering bereid was in ruil voor B-H-V, enz). Daar staat de **N-VA garant voor de correcte uitvoering.**

Conclusie: wie beweert dat de nieuwe maatregelen van de Vlaamse regering niets voorstellen, kent het dossier niet of is te kwader trouw. Helaas stellen we vast dat het VB net die boodschap verspreid in anti-N-VA-folders. Blijkbaar is voor het VB niet de paarse regering Verhofstadt maar de Vlaams-nationale N-VA dé vijand bij uitstek. Dit rondje modder gooien toont de hypocrisie aan van de herhaalde VB-oproepen naar ... 'Vlaamse frontvorming'.

verfransing aan

B-H-V niet van de baan

Jammer voor Verhofstadt maar dit dossier komt sowieso terug. Gezien het arrest van het Arbitragehof blijft het juridisch probleem bestaan en zal de splitsing van B-H-V in 2007 opnieuw op de tafel liggen. Zelfs een kopstuk van Verhofstadts federale regering gaf dat toe. Johan Vande Lanotte: "Het probleem is niet weg, hé. Als je een tijdbom in het vriesvak steekt, is ze niet verdwenen: op een bepaald moment ontploft je frigo. Iedereen weet zelfs wanneer: na de federale verkiezingen van 2007" (*Humo*, 24 mei).



B-H-V is niet van de baan. Het arrest van het Arbitragehof moet worden uitgevoerd.

De N-VA als alternatief

Onafhankelijke commentatoren bevestigen dat het Vlaams kartel zijn slag thuis haalt. Zo schreef Wetstraatjournalist Mark Deweerdt: "Het CD&V/N-VA-kartel heeft de BHV-crisis aangegrepen om een dubbele slag te slaan. De Vlaamse regering gaat haar beleid in de Vlaamse Rand versterken en aanscherpen. (...) Politiek zwaarder dan het versterkte Randbeleid weegt de aankondiging van de Vlaamse regering zich assertiever op te stellen tegenover de federale regering." (*De Tijd*, 21 mei) Opiniepeilingen van *VRT/De Standaard* en *Le Soir* bevestigen ondertussen dat meer en meer Vlaamse kiezers CD&V/ N-VA als hét alternatief voor paars zien. De Stemmenkampioen, de internetpeiling van *Het Laatste Nieuws* en de VUB bij een vast panel van 11.000 deelnemers, gaf het Vlaams kartel bijna 30 % waarbij de N-VA 7,3 % zou aanbrengen. Door haar aantrekkelijkheid voor ontgoochelde VLD-kiezers wordt de N-VA onmisbaar volgens de krant. In tegenstelling tot Spirit dat nog "goed" zou zijn voor ... 1,7 %.

Strépy maakte taboedossier bespreekbaar

In oktober 2004 maakte de N-VA nieuwe cijfers bekend over de Vlaams-Waalse geldtransfers via de federale begroting, de sociale zekerheid en de financiering van de deelstaten. De cijfers kwamen uit de Abafim-studie, die de transfers in 2003 op 6,6 miljard euro raamde. Met de geldtransfers via de staatsschuld, gaf dit voor 2003 een totaal van 11,3 miljard euro. Hierbij moeten ook de transfers geteld worden die lopen via scheefftrekkingen binnen de federale overheidsbedrijven, vooral binnen De Post en de NMBS. Ook de gelden die via de EU stromen, moeten gerekend worden. Zo verliest Vlaanderen jaarlijks meer dan 7 % van zijn primair inkomen.

Strépy schokt

Om het dossier onder de aandacht te brengen, reed de N-VA op Driekoningen symbolisch de transfers voor 2005 van Vlaanderen naar Wallonië. In biljetten van 50 euro zorgde dit voor een colonne van 12 kleine vrachtwagens. Deze reed naar de scheepslift van Strépy-Thieu, monument van nutteloos besteed geld. Aanvankelijk werd schande gesproken over de actie, maar de N-VA zorgde voor een positief schokeffect. Het taboedossier werd bespreekbaar. Ook aan Waalse kant. Zo betoogden de Waalse professoren

Henri Apron, Michel Mignolet en Pierre Pestieau dat de geldstromen vanuit Vlaanderen de Waalse economie in slaap wiegen. Volgens hen geven de transfers de Waalse bevolking een hangmatgevoel, een vals gevoel van comfort als zou hun welvaart en welzijn gegarandeerd zijn. Eén van de professoren verwees naar de N-VA-actie wanneer hij de nutteloze geldverkwisting in Strépy vergeleek met de rendabele investering in de haven van Zeebrugge.

'Nestbevuiler'

Zo mogelijk nog scherper was de analyse door de Franstalige liberale senator Destexhe. Een eerste rapport in maart leverde hem de titel 'nestbevuiler' op, nota bene vanwege zijn partijgenoot Kubla. Uiteraard kreeg Destexhe ook de hele PS over zich heen.

In zijn nieuwe boek Wallonie: *la vérité des chiffres* schetst Destexhe een deprimerend beeld van de Waalse economie. In *Knack* (3 juni) verklaarde hij: "Als Vlaanderen zou ophouden te betalen, dan daalt de Waalse levensstandaard ogenblikkelijk met 15 tot 20 procent. Maar dat beseffen de Walen niet, omdat hun politieke leiders hen dat niet vertellen. Neem nu de transfers. Iedereen weet dat ze bestaan, maar de Waalse universiteiten hebben er nog nooit onderzoek naar verricht. Vergis u niet: ik verdedig de belangen van de Franstaligen. Maar het is voor ons juist van het grootste belang om de achterstand met Vlaanderen in te halen, en ons niet te blijven voeden met de illusie dat de transfers eeuwigdurend zijn."

Ook aan Vlaamse kant bleef het niet stil. In mei leverde het Aktiekomitee Vlaamse Sociale Zekerheid mooi werk met de publicatie *Waar Maas en centen vloeien*. Geldstromen binnen de sociale zekerheid. Sinds 1995 ijvert het AKVSZ voor een splitsing van de SZ. Het maakt de cijfers van de transfers in de sociale zekerheid bij een breder publiek bekend en betwist de objectiviteit van de medische meeruitgaven in Franstalig België.

Vastbijten

Het ligt in de lijn van de verwachtingen



dat bij een volgende ronde in de staats-hervorming het dossier van de financiële transfers op de onderhandelingstafel komt. Ontegensprekelijk is het de verdienste van de N-VA dit dossier op de politieke agenda te plaatsen. Strépy zou wel eens een mijlpaal kunnen geweest zijn, een schoolvoorbeeld van een efficiënte straatactie.

www.n-va.be/11miljard

• **Waar Maas en centen vloeien.**
72 blz., 5 euro, 015/ 28 90 94,
akvsz@vnz.be

De N-VA onderbouwt

Op een N-VA-colloquium toonde de Amerikaanse academicus Enrico Spolaore, co-auteur van *The Size of Nations*, aan dat kleine staten voordelen bieden die een democratischer, efficiënter en transparanter bestuur mogelijk maken. Deze benadering werd door Iers senator Martin Mansergh aangevuld met de praktijkervaring van de Keltische Tijger. Een panel paste deze referaten toe op Vlaanderen. Bart De Wever concludeerde dat Vlaanderen over alle troeven beschikt om een onafhankelijke staat te worden.

Zaterdag 11 juni, één maand voor de Vlaams-nationale feestdag, organiseerde de N-VA een colloquium over de staatkundige toekomst van Vlaanderen in Europa. De meer dan 400 aanwezigen, onder wie opnievormende figuren uit de Vlaamse beweging, hoorden hoe professor Enrico Spolaore overtuigend aantoonde dat de grootte van een staat geen criterium is om succesvol te (kunnen) zijn. Integendeel. Kleine staten kunnen uit hun beperkt inwonersaantal voordelen putten die een democratischer, efficiënter en transparanter bestuur mogelijk maken.

Heterogeniteitkosten

Deze theoretische benadering werd aangevuld met de praktijkervaring van Ierland. Daartoe had de N-VA dr. Martin Mansergh van de nationalistische regeringspartij Fianna Fail uitgenodigd, die mee de Goede Vrijdag-akkoorden en de toetreding van Ierland tot de EU onderhandelde. De Ierse senator schetste de evolutie die zijn natie de voorbije decennia heeft gekend. Mansergh benadrukte dat de internationale samenwerking het succes van de 'Keltische Tijger' mogelijk maakte en het groene eiland aan de top van de Europese Unie bracht.

De lezingen van de gastsprekers Spolaore en Mansergh vormden het uitgangspunt voor een debat over de conclusies voor Vlaan-



Het N-VA-colloquium onderbouwde de onafhankelijkheidsgedachte.

deren tussen minister Geert Bourgeois, politicoloog Carl Devos, *Trends*-directeur Frans Crols en publicist Derk-Jan Eppink.

"Elke Vlaamse federale minister is in het diepst van zijn gedachten een separatist", stelde

Frans Crols en hekelde het feit dat het Belgische niveau telkens weer tot blokkeringen leidt. Geert Bourgeois sloot zich daarbij aan met een verwijzing naar de *heterogeniteitkosten* waarover Enrico Spolaore het had, kosten als gevolg van interne tegenstellingen binnen staten.

Vlaams-Europees Agentschap Met het voorbeeld van de Keltische-tijger-economie in Ierland voor ogen waren de panelleden het er snel over eens dat Vlaanderen probleemloos zou overleven als zelfstandige staat in Europa. Over de invulling van dat 'Europa' liepen de meningen echter sterk uiteen. Crols en Eppink grepen de referenda in Nederland en Frankrijk aan om vraagtekens te plaatsen bij het huidige Europese verhaal. Beiden toonden zich voorstander van een kleiner Europa, op geografisch én beleidsmatig vlak. Europa zou zich naar hun mening meer moeten richten op kerntaken. Crols ging daarin het verst en vertelde de EU te zien evolueren tot een loutere douane-unie.

De Gentse politicoloog Devos kon zich niet vinden in die analyses. Naar zijn mening werd de grondwet afgewezen vanwege angst en boosheid van de bevolking. Aan de over-



Vlaanderen in de EU. Maar welke EU?

onafhankelijkheidsgedachte

heid om daar iets aan te doen. In het terugplooiën van staten op zichzelf zag de professor al helemaal geen heil: zo'n verhaal kan nooit sympathie genereren voor een onafhankelijk Vlaanderen.

Geert Bourgeois bleek wat dit betreft op dezelfde lijn te zitten. Hij hamerde er nog eens op dat de N-VA een pro-Europese partij is. In de uiteenzettingen van Martin Mansergh en Enrico Spolaore zag de minister de keuzen van de N-VA bevestigd. *"We moeten evolueren naar kleine, performante staten binnen een Europese context"*, betoogde Bourgeois. Omdat hij alvast niet bij de pakken wil blijven zitten, pleitte de minister voor een Vlaams-Europees Agentschap. Dat zou in Brussel heel actief de Europese politiek moeten volgen en het integratieproces vertalen naar beneden toe. Omgekeerd moet het de verzuchtingen van de basis doorspelen aan de EU. De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid wil een actieve profilering van Vlaanderen in Europa, ook door contacten met lidstaten i.p.v. enkel met regio's.

Warm nationalisme

Gevraagd naar de wenselijkheid van een directe band tussen Vlaanderen en Europa, waarschuwde Derk-Jan Eppink dat een land als Spanje niet snel geneigd zal zijn met regio's en deelstaten aan tafel te gaan zitten. Het Nederlandse panellid uitte dan ook de bezorgdheid dat een Unie die té politiek gericht is wel eens nefast zou kunnen zijn voor de regio's. Minister Geert Bourgeois wees er op dat voor de N-VA Vlaanderen niet als regio wil deelnemen aan Europa, maar als volwaardige lidstaat. Voor de N-VA is een sterk Europa de beste garantie voor een soeverein Vlaanderen.

Professor Devos toonde zich erg verheugd over deze opvatting. Hij spoorde de N-VA aan zich te concentreren op dit 'pro'-verhaal, een verhaal waarmee het zich door zijn warm nationalisme duidelijk onderscheidt van andere partijen. De N-VA-visie leek hem heel wat meer perspectieven te bieden voor wie morgen in een onafhankelijk Vlaanderen wakker wordt.

In antwoord op de stelling van moderator Chris Michel dat in Vlaanderen nog geen maatschappelijk draagvlak is voor een onafhankelijk Vlaanderen, stelde Frans Crols dat het merendeel van de Vlaamse partijen minstens het confederalisme in hun programma heeft staan.

"Dat klopt", repliceerde Carl Devos, *"maar indien men naar de daden van sommige van die partijen kijkt, blijkt daar weinig van."* Voor de Gentse professor was de conclusie van het colloquium dan ook dat men de



Senator Mansergh schetste het (te volgen) Ierse voorbeeld.

Vlamingen moet overtuigen met rationele argumenten: *"De beste promotie voor een onafhankelijk Vlaanderen is het niet-functioneren van de federale regering."*

Alle troeven

In zijn slottoespraak toetste Bart De Wever de Vlaamse situatie aan de argumenten die professor Spolaore had aangehaald. De N-VA-voorzitter kwam tot de conclusie dat Vlaan-

deren over alle troeven beschikt om een eigen, onafhankelijke staat te zijn. België biedt geen enkele meerwaarde. De bestaande heterogeniteit maakt een algemeen aanvaard draagvlak voor politieke beslissingen immers vrijwel onmogelijk. België is in dat opzicht dan ook geen democratie meer, maar hooguit een optelsom van twee aparte democratieën. Ook economisch biedt België geen meerwaarde voor Vlaanderen. De interregionale transfers lopen binnen België immers allemaal in dezelfde richting. Dat eindelijk ook Waalse academici de transfers als schuldige durven aanwijzen voor het uitblijven van een geloofwaardige heropleving van de Waalse economie, is een positieve evolutie.

Toetssteen

De kleinschaligheid van Vlaanderen kan de drager zijn van een sterke democratie en een efficiënt bestuur. Dat is de boodschap die de N-VA wil uitdragen, los van romantische retoriek, maar onderbouwd met wetenschappelijke argumenten.

Bart De Wever herhaalde ook de keuze van de N-VA voor Europa. Als Vlaams-Europese partij neemt de partij geen genoegen met om het even welk Europa. Toetssteen voor de partij is de wijze waarop het subsidiariteitsprincipe wordt ingevuld. Ook Europa heeft maar zin als het een democratische meerwaarde biedt. Op een grote Europese gelijkshakelingmachine zit de N-VA niet te wachten.

'Small is beautiful'

In hun boek *The Size of Nations* stellen Spolaore en Alesina dat de Europese Unie, met de vrijhandelszone en de muntunie, de leefbaarheid van kleinere landen een nieuwe dynamiek geeft. Schaalvergroting was gedurende lange tijd verdedigbaar, vooral in

tijden waar vrijhandel en veiligheid geen evidentie waren. Maar vandaag worden die belangen ruimschoots door de EU en de Navo behartigd. De twee Italiaans-Amerikaanse professoren stellen dat men beter af is met de nadelen van de kleine staat dan de nadelen van de grote. Daarmee bedoelen ze dat je beter een kleine cultureel homogene staat kunt hebben dan een grote heterogene waar je teveel kosten moet betalen voor het afkopen van de interne vrede. Met andere woorden *small is beautiful*. Volgens hen staat niets de verdere evolutie in de weg om kleine staten te laten ontspruiten met cultureel homogene gemeenschappen die hun eigen staatsvorm binnen dat groot Europa creëren. Een provocatieve idee dat de Belgische staat resoluut in vraag stelt.

* Alberto Alesina and Enrico Spolaore,

The Size of Nations.

Cambridge,

MA: MIT Press, 2003.

ISBN: 0-262-01204-9.

Het boek kan besteld worden via

www.amazon.com



Volgens Spolaore bieden kleine staten voordelen.

N-VA-Lommel opent Malpertuus

Vrijdag 10 juni opende de N-VA-afdeling van Lommel haar nieuwe partijlokalen. De ontmoetingsruimte, *Malpertuus*, beschikt over een vergaderzaal, kantoor en leeshoek. Samen met de enthousiaste leden en het bestuur kwam ook Frieda Brepoels een kijkje nemen. Het pand met mooi uitstalraam is gelegen in het centrum van Lommel en zet de plaatselijke afdeling prominent in de kijker.

In Malpertuus vinden de wekelijkse bestuursvergaderingen plaats, kan eenieder de kranten van de dag lezen of even binnenlopen voor een kop koffie en een gezellige babbel. De N-VA-Lommel is klaar voor de gemeenteraad!

In oktober 2002 werd in Lommel een N-VA afdeling opgericht. Onder leiding van een dynamisch bestuur werden de VU-krachten in de Nieuw-Vlaamse Alliantie verenigd. En met succes! De Lommelse afdeling groeide uit tot een belangrijke afdeling in Limburg. Met haar kandidaat Peter Luykx voerde zij in 2003 en 2004 een federale en een Vlaamse verkiezingsronde. N-VA Lommel gaat in 2006 met een eigen onafhankelijke lijst naar de kiezer.

Het afdelingsbestuur duidde Peter Luykx aan als lijsttrekker voor de gemeenteraadsverkiezingen in 2006.



EP-lid Frieda Brepoels kwam N-VA-Lommel feliciteren met de opening van Malpertuus.

De Barricade ingewijd

Woensdag 25 mei was een uitgelezen lentedag om het nieuwe secretariaat van de N-VA plechtig te openen. Het was algemeen secretaris Mark Demesmaeker die de genodigden verwelkomde. Hij wees op de dubbelzinnigheid van de naamskeuze: De Barricade. Een plaatsnaam die een begrip was geworden na meer dan een kwarteeuw de thuis van de Volksunie te zijn geweest. Een naam die ook het rebelse karakter van de N-VA symboliseert. Op de Vlaamse barricade staan, is nu eenmaal de blijvende opdracht

voor een Vlaams-nationale partij. Voorzitter De Wever herinnerde aan de eerste levensjaren van de N-VA. Deze waren financieel moeilijk om dragen, maar de partij wist het tij te keren. Financieel staat ze er gezond voor, het personeelsbestand wordt uitgebreid en de streekpers heropgestart. Ook inhoudelijk staat een en ander op stapel, het succesvolle colloquium 'Vlaanderen staat voor Europa' was daar een eerste uiting van. Politiek gaat het de N-VA meer en meer voor de wind. Volgens De Stemmenkampioen (*Het Laatste Nieuws*, 13 mei) wordt de partij 'onmisbaar' in het Vlaamse politieke landschap.



Alvorens in de ondergrondse staminee het glas te heffen, werd de gevelplaat plechtig onthuld.

ZomerTreffen Jong N-VA

Vanaf vrijdagavond 22 juli tot en met zondagmiddag 24 juli organiseert Jong N-VA haar eerste ZomerTreffen. Op het programma staan een portie politiek en een scheut ontspanning klaar. Educatieve momenten, met mensen uit onze en andere rangen, worden afgewisseld met gezellige en amusante activiteiten.

We verblijven in het Provinciaal domein *Hanenbos* te Beersel, wat de rust en de ontspanning zeker ten goede komt. Eten en drinken zijn voorzien, ook in de late uurtjes.

De deelnameprijs bedraagt ongeveer 35 euro. Spoedig ontvangen alle N-VA-jongeren een brief in de bus met het volledige programma en een inschrijvingsformulier.

Stratenmakers in Gentbrugge

Als wegenarbeiders vermomde N-VA'ers van Gentbrugge-Ledeberg trokken de baan op om de Rinskoplaan in Gentbrugge te 'renoveren'. Daarmee wilden ze aantonen dat de informatie van schepen van Openbare Werken, Geert Versnick (VLD), als zouden de straten van het Gentse centrum meest dringend aan herstel toe zijn, niet klopt. De schepen stoelt zijn informatie op het WIS (wegeninformatiesysteem) dat de straten van Gent rangschikt op hun toestand. Een truck van de schepen, zegt de N-VA. Zo wordt de noodzakelijke heraanleg van bepaalde straten in de deelgemeenten op de lange baan geschoven. De partij heeft haar wijsheid uit de jaarverslagen van de Gentse ombudsdienst die meer klachten over de wegen uit de deelgemeenten ontvangt. De N-VA vraagt de prioritaire uitvoering van de openbare werken zoals beloofd in de zogenaamde 'verkeersleefbaarheidsplannen'. Plannen die onderhand al vijf jaar oud zijn maar nog niet volledig uitgevoerd. Daarom de straat op: ludiek en symbolisch.



Einde aan Dendermonds gekakel!

In de gemeenteraad van Dendermonde, burgemeester De Batselier inclusief, wordt graag een potje ruziemaken ten beste gegeven. Inhoudelijke discussies en opbouwend werk hebben er plaatsgemaakt voor persoonlijke aanvallen, politieke pikuren en meppen onder de gordel. Kortom, politiek gekakel!



De N-VA was er als de kippen bij om de Dendermondse haantjes de les te spellen.

N-VA-Dendermonde is deze toestand meer dan beu. Als reuzenkippen vermomd en onder het motto 'Leg je ei ... maar in alle waardigheid' kregen alle raadsleden van de plaatselijke afdeling chocolade-eieren toegestopt. Het snoepgoedje was vergezeld van de aanrader om opnieuw een vlijmscherpe debatcultuur op poten te zetten met respect voor iedereen en met ernstige argumenten. En het moet gezegd: de vechthaantjes van Dendermonde kropen in hun schelp!



50 jaar Vlaams-nationale politiek in Gistel

"Ginder aan het eind van de straat woont er nog één van uw gedacht." Dat kreeg Pieter Gunst van een buurvrouw te horen toen hij haar vroeg waar Maurits Zwaenepoel woonde. Samen richtten de twee vrienden in 1955 te Gistel een afdeling van de Volksunie op, dra sloot Gerard Sys zich bij hen aan. In 1964 werd voor het eerst deelgenomen aan gemeenteraadsverkiezingen: één verkozene. In 1965 verscheen het eerste nummer van 'Ons Woord', het plaatselijk tijdschrift op 4.500 exemplaren. In 1982 werd Maurits Zwaenepoel burgemeester en André Vandecasteele OCMW-voorzitter. In 2000 kwam de afdeling met Gilbert Beirens en Michel Bullynck opnieuw in het schepencollege. Na het uiteenvallen van de VU kozen de Gistelse Vlaams-nationalisten resoluut voor de N-VA. Dit jaar vieren ze een halve eeuw Vlaams-nationale politiek in hun gemeente. Dat wordt gevierd op 21 augustus a.s met een Vlaams Spiffeest in zaal Zomerloos, Sportstraat te Gistel. Proficiat!

Troetelkind Voeren

De Voergemeenten blijven een Vlaams troetelkind. Dat bleek tijdens het werkbezoek dat Vlaams minister van Toerisme Geert Bourgeois aan Voeren bracht. Ooit omstrede gebied, vandaag een sterk merk op de Vlaamse toeristische kaart. Minister Bourgeois kwam het reeds mooie palmares van de Voerense VVV een extra duwtje geven. Met landbouw is toerisme de belangrijkste economische hefboom voor de hele regio. Of om het met Bourgeois te zeggen: toerisme in Voeren is niet alleen zorgen voor tewerkstelling maar ook voor verankering in de Nederlandstalige gemeenschap. De minister was niet met lege handen gekomen. Hij schonk een drieluik: een bijkomend personeelslid voor de toeristische dienst, noodzakelijke investeringen in een rond jeugdherberg De Veurs én de aansluiting van de Voergemeenten op het Limburgs fietsroute-netwerk.



Achteraf was er nog tijd voor het proeven van een plaatselijk 'drupke' en een kiekje met Limburgse N-VA-mandatarissen: provinciraadslid Mia Vandepierre-Vanuitven, Jan Peumans, Frieda Brepoels, gemeenteraadslid Victor Walpot, OCMW-raadslid Raf Thomassen en schepen Jean Duysens.

Karel, de scalpenjager

De foto is een waar document. Buiten beeld heeft voorzitter Bart Somers de VLD-kopstukken net bezworen hun wild geraas te staken of hij ontvangt een staande ovatie. Op de eerste rij staan de ministers Dewael en Van Mechelen én hun dames reeds rechtop, zij applaudisseren uitbundig. Tussen hen zit het echtpaar Karel De Gucht - Mireille Schreurs. Karel maakt aanstalten om zich te rechten maar Mireille kijkt hem vernietigend aan. "Zijde gij zot geworden?", snauwt ze hem toe. "Voor zo'n paljas sta ik niet recht!" En dan bevelend: "Karel, blijf zitten of ik ben hier onmiddellijk weg!" Een politierechter weet hoe indruk maken.

Op de tweede rij, deze van de overlopers, kletsen (van rechts naar links) de heren Gabriëls, Pinxten en Van Quickenborne de handen uitzinnig op elkaar. Van het gelaat van Van Krunkelsven lees je enthousiasme noch afkeer. Maar dat hoort nu eenmaal bij zijn rol van mandarijn die hij in de liberale krabbenmand speelt. Ergens zit ook nog Francis Vermeiren neer. Maar dat hoeft niet fout geïnterpreteerd, het kan met zijn conditie te maken hebben. De burgemeester van Zaventem heeft trouwens erger lawaai over zijn hoofd gehad.

Applaus van Willy De Waele was er toen niet meer bij. De burgemeester van Lennik was even voordien door premier Verhofstadt aangaande B-H-V zwaar gekapitteld. "Volgens hem was het mij en mijn collega's alleen om media-aandacht te doen. Ik ben meteen opgestapt. Dat pik ik niet." (*Knack*, 8 juni) Karel en Mireille waren hun week goed begonnen. Op 21 mei, de dag voor het VLD-congres, had De Gucht (in *De Morgen*) zijn boezemvijand Jean-Marie De Decker nog eens goed aangepakt. Een week-einde later was het weer prijs. In *Het Laatste Nieuws* (4 juni) haalde De Gucht Jan Peter Balkenende schofterig over de hekel. Het vraaggesprek verscheen toen Karel en Mireille reeds richting China vlogen in de koninklijke jet. Grote consternatie in de hele Nederlanden. Ondervraagd naar het waarom van zijn ondiplomatisch gedrag bestond Karel het om de fout bij de journalist te leggen. Wat al even schofterig was - zoniet nog erger - als het blameren van een bevriend staatshoofd.

Nu is aan Karel (van wie beweert wordt dat hij een intelligent man is) de spreuk 'Une fois n'est pas coutume' niet besteed. Nee, Karel gaat stijf door op jacht naar zijn volgende scalp. Het maakt hem weinig uit wie hij aan zijn riem kan rijgen. Een partijgenoot (Beysen, Coveliers, ...) of een politieke tegenstrever, Karel hakt er graag op los. Zelfs

wie niet meer kan repliceren, zoals relnicht Pim Fortuyn, sabelt hij postuum neer. Ook Kongolese leiders zijn niet veilig voor hem, hij noemt ze onbekwaam. Over de hoogste in rang, Joseph Kabila, verspreidde hij zelfs een boosaardige nota waarin hij 's mans afkomst in twijfel trekt. Ook hier veroverde Karel een scalp, deze van de journaliste die de informatie had 'misbruikt'. Zogezegd ... Maar Karel kan meer dan scalperen. Als ware zoon van Berlare is hij een palingsteker, iemand die vak-

kundig anderenmans vel afstroopt. Berlare en wijde omgeving zijn een aartsparadijsje met vijvers en donken. De dorpsnaam heeft Germaanse wortels: *bir-nu* wat moeras maar ook drek wil zeggen. Een mens moet weten waar zijn roots liggen. Alhoewel Karel een god in het diepst van zijn gedachten is, blijkt hij niet snel genoeg voor zijn eigen leugens. Die achterhalen hem. Tot in de keizerlijke put van Xian waar hij én Mireille na professioneel ellebogenwerk het vaderlandse koningspaar buiten hielden. Als Buitenlandminister wordt Karel nochtans geacht om (dixit Herman De Croo) 'de vorst in het buitenland te dekken'. Met Mireille aan zijn zijde raakte Karel zowat als enige tot bij het terracotta-leger van keizer Qin Shi Huang. Groot volk onder elkaar, nietwaar. "Beschamend gedrag van Belgische delegatieleden", berichtte de immer beleefde Boudewijn Vanpeteghem aan zijn krant. (*De Standaard*, 9 juni).

Je kunt met dit onfrisse gedoe eens ferm lachen, maar eigenlijk legt het de kern van een perverse politieke stijl bloot. Altijd gelijkhebberig en schimpklaar, hooghartig, geen greintje bescheidenheid, boordevol dédain. En een eerste minister die dit arrogante wangedrag blijft verschonen, die zelf geen ware chef is en zich dagelijks van de trukendoos bedient om de schijn van besturen op te houden. Jongste kunstgreep moet dan maar 'een crisisplan' zijn. Volgens Herman De Croo de laatste reddingsboei voor Verhofstadt. (*Knack*, 15 juni) En als dat niet lukt? Is er nog altijd Karel De Gucht, die kijkt op geen scalp meer of minder!

Maar Karel kan meer dan scalperen. Als ware zoon van Berlare is hij een palingsteker, iemand die vak-



Maurits van Liedekerke



Vlaams beweger Guido Moons:

'In de Belgische frigo zit meer dan één tijdbom'

Reeds 25 jaar staat Guido Moons (°1955) vooraan in de buitenparlementaire strijd voor Vlaamse onafhankelijkheid. Zo ook in de acties voor de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Volle Manen wilde weten hoe hij het mismeesteren van het dossier heeft ervaren en hoe het nu verder moet.

Het was lang geleden dat Vlaanderen nog in zo'n goede positie zat om een van zijn eisen te verwezenlijken. Het dossier stond echt boven aan de agenda. En toch heeft het niet mogen zijn. Die mislukking heeft bij Guido Moons een wrange smaak nagelaten.

Verstrakking

Wanneer is het misgelopen?

Guido Moons "De dag dat de Vlaamse paarse partijen, onder druk van Verhofstadt, het initiatief uit handen gaven. Het dossier B-H-V is een zaak van het parlement, maar Verhofstadt vond dat het thuis hoorde in een interministeriële werkgroep. Eens je die weg opgaat, zit je in een nieuwe communautaire ronde met alle gevolgen vandien."

'Goed gedaan!' titelde een Franstalige krant. Hoe schat jij die vreugdekreet in?

G. Moons "Ik heb geen moeite om te erkennen dat de Franstalige partijen hun zaak schitterend hebben verdedigd. De tijd zal uitwijzen of ze daar op de lange termijn baat bij hebben. De mislukking is natuurlijk ook aan Vlaamse kant niet zonder gevolgen gebeven."

Welke?

G. Moons "Wie zijn oor te luisteren legt, hoort dat de publieke opinie in Vlaanderen verstrakt is en zich meer kritisch opstelt tegenover het Waalse politieke discours. En dan komt meneer Di Rupo ons nog eens verrassen met een Marshallplan voor Wallonië. Bovendien zegt hij dat hij geen geld vraagt. Maar wie gaat zo'n plan betalen, denk je?"

Hebben de Vlaamse partijen een foute tactiek gevolgd?

G. Moons "Politici van Vlaamse federale regeringspartijen verklaarden dat B-H-V een onbelangrijk dossier was. Het kwam pas op de 177^{ste} plaats. Uit peilingen moest blijken dat het geen regeringscrisis waard was. En wat bleek? Wekenlang heeft B-H-V de federale regering verlamd, er waren nachtelijke onderhandelingen nodig om van 'geen oplossing' een oplossing te maken.

Anderzijds liet de communicatie ook aan Vlaamsgezinde zijde soms te wensen over. Zo deden Yves Leterme en Geert Bourgeois voor de verkiezingen ten gunste van hun achterban overmoedige uitspraken die achteraf niet altijd even realistisch bleken. Als een van de belangrijkste gangmakers van de splitsing moet de N-VA zulke zaken voorkomen."

Vlaams front

Er was ook de dreiging van de alarmbel ...

G. Moons "Laat de Franstaligen maar aan de

alarmbel trekken! Het waren trouwens Verhofstadt, Dewael en De Gucht die de bevolking schrik aanjoegen met die dreiging. Zij hebben de goede uitgangspositie van Vlaanderen om zeep geholpen!"

Hoe verklaar je dat Franstalige partijen ook nu weer één front vormden?

G. Moons "Een Waal is op de eerste plaats Waal en pas dan Belg. Neem nu de vete tussen MR en PS. Die twee kunnen elkaar niet luchten. De PS gooit de MR uit de Waalse regering en de MR pikt de Franstalige stemmen in B-H-V in. Tussen die twee is het koude oorlog en toch vormen ze samen front als ze tegenover Vlamingen staan."



Guido Moons, reeds 25 jaar buitenparlementaire strijd voor een onafhankelijk Vlaanderen.

U pleit voor een Vlaams front, maar heb je ook een recept?

G. Moons "Als niet-politicus veroorloof ik mij een niet-politiek standpunt. Het is mijn overtuiging dat het cordon sanitaire een breed Vlaams front in de weg staat. Daarom is het mijn mening dat een Vlaams front mogelijk moet zijn op basis van een dossier. In deze huldig ik het principe van de godsvrede."

In vriendschap scheiden

Moet Vlaanderen de Franstaligen 'iets' aanbieden om hen over de brug te krijgen?

G. Moons "In het dossier B-H-V staat de grondwet aan onze kant en over de grondwet marchandeer je niet. Het was bovendien mijnheer Uyttendaele, echtgenoot van Laurette Onkelinx, die gezegd heeft dat het kiesarrondissement een dinosaurus van de Belgische politiek is. Voorbijgestreefd dus."

Verhofstadt heeft B-H-V in de frigo gestopt. Een verstandige beslissing?

G. Moons "Vice-premier Johan Vande Lanotte zei daarover: "Als je een tijdbom is het vriesvak steekt, is ze niet verdwenen: op een bepaald moment ontploft je frigo. Iedereen weet zelfs wanneer: na de federale verkiezingen van 2007." In het Belgisch vriesvak zit trouwens meer dan één tijdbom!"

De mislukking heeft een groter communautair zeer dichterbij gebracht: de sociaal-economische toestand van Wallonië.

G. Moons "Vlaanderen is een andere economische realiteit dan Wallonië, het denkt anders over tijdscrediet, werktijdverkorting, tewerkstelling, werkloosheid, pensioenen ... Vanuit die verschillen moet het ook andere, eigen maatregelen kunnen nemen. Omdat de dialoog tussen beide regio's daarover haast onmogelijk is, blijft er maar één oplossing: in alle vriendschap scheiden."

En toch solidair blijven met Wallonië?

G. Moons "Vlaanderen mag Wallonië niet aan zijn lot overlaten en moet te allen tijde solidair zijn. Vlaanderen is niet gebaat met een armlastige buur. Bovendien zijn burens ideale handelspartners. Er is echter één voorwaarde: als donor wil Vlaanderen weten wat er met het geschonken geld gebeurt. Als ik zie dat in de streek van Elio Di Rupo de werkloosheid tot 25 % stijgt, stel ik mij vragen over de zin van onze solidariteit."

Ook sociaal probleem

Moeten de transfers een plaats krijgen in de Vlaamse strategie?

G. Moons "In tegenstelling tot het splitsingsdossier zie ik voor de transfers wél een plaats in onderhandelingen. Maar laat ons maar eerst beginnen met wat minder Vlaams geld af te dragen om de Belgische staatsschuld af te lossen. En verder moeten de gezondheidszorg en het gezinsbeleid volledige Vlaamse bevoegdheden worden."

Zijn B-H-V en socio-economische politiek geen twee aparte werelden?

G. Moons "Op Rerum Novarum hoorde ik Jan Renders, voorzitter van het ACW, verklaren dat wanneer de Franstalige aanwezigheid in Vlaams-Brabant oorzaak is dat jonge mensen verplicht worden te verhuizen wegens te dure bouwgronden, hij de splitsing van B-H-V steunt. Eindelijk ziet deze sociale voorman in dat de verfransing niet alleen een cultureel maar ook een sociaal probleem is."

Wat hoopt Guido Moons na een kwarteeuw actieve Vlaamse beweging nog te bereiken?

G. Moons "Ik blijf mij inzetten voor een onafhankelijk Vlaanderen in Europa. Onze eigen boontjes doppen, wil zeggen onze eigen socio-economische toekomst in handen hebben. Ik geef één voorbeeld. De Vlaamse visserij maakt moeilijke tijden door. Weet u wie haar in Europa moest geen verdedigen? Waals landbouwminister José Happart! Dan weet je het wel zeker!"